

kunne høre Ministerens Ord saaledes, som vi hørte dem i Udvalget. Den højtærede Minister har nu ikke sagt de samme Ord som i Udvalget, men han har alligevel ikke stillet sig uvillig, i alt Fald have Skovarbejderne ved denne Diskussion faaet at vide, at naar de kom med rimelige og forstandige Krav, vilde de møde en velvillig Mand i den højtærede Minister, saa vilde han tage deres Sag under velvillig Overvejelse. Det synes jeg allerede er noget. Jeg er imod, at man sidder i Udvalget og skjuler den Slags Ting. Jeg ser ikke, hvorfor Ministeren ikke godt her i Salen kunde udtale det samme, som han har sagt i Udvalget. Derfor har jeg fremsat Forslag om at henvise Andragendet. Det er ikke noget Agitationsnummer, det synes det mig ogsaa temmelig lille til. I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa en Diskussion med den ærede Ordfører herom. Jeg er imod at puste den Sag op, men hvis den ærede Ordfører ønsker det, kunne vi godt tage fat. Hermed skal jeg tage Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget om Henviisningen er paa ny taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Det er saaledes endelig bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Indstillinger angaaende de til Udvalget for Andragender henviste Andragender.

(Den nærmest foregaaende Del af Forhandlingen findes i Tidenden Sp. 4438 fg.).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren (Jens Busk): Den 7. April havde vi denne Sag for for anden Gang, og i Dag have vi den for for tredje Gang. Jeg haaber, at vi nu maa blive færdige med den. Jeg tog sidste Gang Ordet, men blev afbrudt af Formanden, da Klokken var 4. Jeg skal derfor fortsætte med mine Bemærkninger, som foreløbig ikke skulle blive ret lange. Jeg mindede forrige Gang det høje Ting om, at hele Udvalget, Venstremænd, Højremænd og Socialdemokrater, var enigt om at foreslaa, at dette An-

dragende om Voldgiftsretter skulde henvises til Ministerens Undersøgelse. Da adskillige ærede Medlemmer, der havde Ordet, om jeg saa maa sige, skejdede ud og navnlig deres Ordfører udtalte sig noget anderledes, mindede jeg om den faktiske Tilstand, at hele Udvalget var med til at anbefale Andragendet fra Kristelig Fællesforening til Indenrigsministerens Undersøgelse. Det ønsker jeg at understrege og slaa fast, thi det er den Grund, vi staa paa. Jeg har ikke udtalt mig for eller imod tvungen Voldgift, men jeg har udtalt mig bestemt for, hvad Udvalget har bemyndiget mig til, nemlig for, at vi fik denne Sag grundig undersøgt, da der mulig kunde være noget i den. Jeg udtalte endvidere min Forundring over at se Hovedføreren for de socialistiske Arbejdere — for der er ogsaa andre Arbejdere end de socialistiske — og ligeledes Hovedføreren for Arbejdsgivernes Forening falde hinanden om Halsen og være ganske enige om, at Sagen kom ikke os andre Borgere ved, det kunde de godt selv afgøre, vi skulde blot passe os selv. Jeg tillod mig at udtale, at det er en stor Misforstaaelse. Uagtet de ere et Par Stormagter, er der en 3die Stormagt, nemlig alle vi andre, der er endnu stærkere, og vi kunne sandelig ikke være tjente med, om de slaas, thi vi skulle betale Krigsomkostningerne. Jeg siger, at selv om de Herrer Førere skulde miste noget af deres Indflydelse og Magt, naar noget saadant som Strejker og Lockouter kom til at høre op, fik det være det samme, thi Samfundet er mere end disse Førere.

Jeg vil her minde om den store Havnestrejke, vi havde for nogen Tid siden. Det Medlem, der er bedst inde i vort Landbrugs Udførselsforhold, nemlig det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Blem) har meddelt mig, at hvis det var lykkedes de Herrer Socialdemokrater, som for at støtte Fyrbøderne mod Direktør Brandt gav Ordre til, at nu maatte der heller ikke arbejdes ved andre Havne omkring i Landet, hvor det forenede Dampskibsselskabs Skibe kom, at sætte det igennem ved Esbjerg, vilde der være sket den Ulykke, at det danske Landbrug havde mistet 6 Mill. Kr. om Ugen, ja, der vilde være sket en endnu større Ulykke, vi vilde have risikeret vort Marked i England, der betyder Millioner og atter Millioner. Thi baade fra Amerika, Australien, Rusland og andre Steder staar der Folk rede til at træde til for at komme ind paa dette Marked, som vi have erobret, fordi vi